

ធម្មតថា

របស់ព្រះតេជព្រះគុណបណ្ឌិតហុក-សាវណ្ណ អំពីពុទ្ធភាសិតមួយបទពោលថា អ្នកទាំងឡាយចូរ គ្រប់គ្រងខ្លួន ឲ្យដូចជាគេថែរក្សាការពារ ទឹកដីនៃនីតវដ្ឋដែលតាំងនៅជាយដែន

web site: hoksavann.org
ថ្ងៃទី២៩ ឧសភា ២០០៥

គាថាមួយបទនៅក្នុងធម្មបទនៃគម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនាពោលថា គគរំ យថា បច្ឆន្តំ គុត្តំ សន្តរទោហិវំ ឯវំ គោបេថ អត្តានំ ខណោ វោ មា ឧប- ច្ចតា ខណាតិកា ហិ សោចន្តិ និរយទ្ធិ សមប្បិកា ប្រែថា អ្នកទាំងឡាយ ចូរគ្រប់គ្រងខ្លួន ឲ្យដូចជាគេថែរក្សាការពារទឹកដីនៃ ដែលតាំងនៅជាយ ដែន ទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅយ៉ាងនោះឯង ។ ខណៈចូរកុំកន្លងនូវអ្នក ទាំងឡាយឡើយ ព្រោះបុគ្គលទាំងឡាយដែលមានខណៈកន្លងប្រស ទៅហើយ រមែងសោកស្តាយហើយតែងសោកស្តាយនៅក្នុងនរក ។

ពាក្យថា អ្នកទាំងឡាយចូរគ្រប់គ្រងខ្លួន បានសេចក្តីថា ត្រូវអប់រំចិត្ត ឲ្យស្ថិតនៅក្នុងកុសលធម៌ជាដើម ដោយសមថៈវិបស្សនា បិទបាំងរាងកាយ ឲ្យអកុសលចូលមកក្នុងចិត្តបាន ដោយសេចក្តីព្យាយាមបួនយ៉ាង គឺនេះ ជាបាបដែលកើតមានហើយ ខាយ៉ាងកុំឲ្យបាបចិត្តចូលក្នុងចិត្តបាន កុសល ណាដែលកើតមានហើយត្រូវរក្សាទុក កុសលណាដែលពុំទាន់កើតមាន ត្រូវធ្វើឲ្យកើតមានឡើង ។ ក្នុងគាថានេះ ជ្រៀបជ្រៀបការគ្រប់គ្រងចិត្ត ដូចគេថែរក្សាការពារទឹកដីនៃ ដែលស្ថិតនៅជាយដែន ព្រោះនៅជាដែន ជាជនបទ ស្ថិតនៅដាច់ស្រយាលពីទីក្រុង តែងមានចោរប្រព្រឹត្តធ្វើអំពើ ចោរកម្មលួចប្លន់ធ្វើបាបអ្នកស្រុក ។ មួយទៀត នៅជាយដែនរវាងប្រទេស ដើម្បីមួយៗ តែងមានបញ្ហាព្រំប្រទល់ដែន ដូចជាប្រទេសកម្ពុជាតែងចោទ ប្រទេសជិតខាងទាំងពីរ គឺប្រទេសវៀតណាមនិងប្រទេសថៃ ថាបាន រំលោភល្មោធពាសប្រទេសកម្ពុជា ដោយការបង្ខិតបង្ខំព្រំប្រទល់ដែនចូលមក ក្នុងដីនៃប្រទេសកម្ពុជា ។ ដូច្នេះហើយបានជាប្រទេសដើម្បីមួយៗ តែងតែ រក្សាការពារព្រំប្រទល់ដែនរៀងៗខ្លួន ។ មធ្យោបាយការពារព្រំប្រទល់ដែន មានវិធីច្រើនយ៉ាង បើដីគោកគេចាត់ត្រូវតាំងប៉មយាម ។ បើមានព្រៃមា ធន្តំ នោះជារបងធម្មជាតិ ប្រសើរណាស់ត្រូវព្រមព្រៀងកំណត់ដោយប្រ

ទេសដែលជាប់នឹងព្រំដែន ។ វិធីមួយទៀត គឺការធ្វើផ្លូវថ្នល់ព័ទ្ធជុំវិញព្រំ ប្រទល់ដែន ។ ពិសេសការការពារព្រំប្រទល់ដែនដ៏ស័ក្តិសិទ្ធិបំផុត គឺរក មធ្យោបាយឲ្យប្រជាពលរដ្ឋទៅរស់នៅព្រំប្រទល់ដែនឲ្យបានច្រើន ដើម្បី សំរេចបំណងនេះ រដ្ឋត្រូវធ្វើផ្លូវគមនាគមន៍ គឺផ្លូវថ្នល់ទាក់ទងពីទីក្រុង មកដល់ព្រំប្រទល់ដែន បង្កើតផ្សារ បង្កើតសាលារៀន បង្កើតវត្ត ដោះ ស្រាយបញ្ហាទឹក រក្សាសន្តិសុខជាដើម នោះប្រជាពលរដ្ឋនឹងទៅរស់នៅ ទីនោះច្រើន ទុកជារបងការពារព្រំដែនកុំឲ្យប្រទេសជិតខាងរំកិលព្រំដែន ។ ក្រៅពីនេះ ត្រូវមានសន្តិសញ្ញារវាងប្រទេសដែលនៅជាប់ព្រំប្រទល់គ្នា ដោយទទួលស្គាល់ព្រំដែនរៀងខ្លួន ចំពោះគោលសីមាដែលបានបោះយ៉ា ងជាក់លាក់មួយ ដោយទទួលស្គាល់ពីអង្គការអន្តរជាតិផង ។ បើព្រំប្រទ ល់ជាប់ដោយដែនសមុទ្រ គេយាមល្បាតដោយកប៉ាល់ប្រកាសព្រំប្រទល់ យាមល្បាតដោយយន្តហោះម្តងម្កាលផង ប្រសិនបើព្រំប្រទល់តែងមាន បញ្ហានឹងគ្នា ។

ពាក្យដែលគាថានោះបន្តថា បុគ្គលទាំងឡាយដែលមានខណៈកន្លង ទៅហើយ តែងមានការសោយសោកនោះ បានសេចក្តីថា ពេលវេលា កន្លងទៅពុំបានបំពេញកិច្ចការដែលជាប្រយោជន៍ខ្លួន និងប្រយោជន៍ស ង្គមរបស់ខ្លួន ដោយការធ្វេសប្រហែស ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់សំដែងថា ពេលវេលាកន្លងទៅ អាយុជីវិតរបស់ស ព្វសត្វក៏ប្រព្រឹត្តទៅមុខដែរ គឺទៅកាន់ការចាស់ជរាហួតដល់ស្លាប់ ។ ដូ ច្នោះបើបានបំពេញកិច្ចការងារល្អជាប្រយោជន៍ហើយ បើពេលវេលាកន្ល ងទៅ ក៏មិននឹកស្តាយក្រោយ ព្រោះបានបំពេញកិច្ចជាប្រយោជន៍ហើយ ។ ព្រះពុទ្ធសាសនាមិនឲ្យមនុស្សដេកចាំសំណាងឡើយ គឺកើតមកត្រូវ តែបំពេញការងារល្អសុចរិតយុត្តិធម៌ ។ បើទុកជាដឹងថា មានសំណាងបា ធកសាងពីជាតិមុនក៏ដោយ ក៏ត្រូវតែព្យាយាមប្រឹងប្រែងធ្វើការងារក្នុងប ច្ចុប្បន្ននេះទៀត ទើបសំណាងនោះចេញឲ្យផលបាន ។ មនុស្សម្នាក់ៗ ត្រូវសាងខ្លួនឯងឲ្យមានវិជ្ជាសម្បត្តិ ចរិយាសម្បត្តិ និងគុណធម៌ មានមេ ត្តាធម៌ជាដើម ដោយការសិក្សារៀនសូត្រនិងការអប់រំចិត្ត ។ ចំពោះអាជ្ញា ធរនៃដែនជាបុគ្គលសាធារណៈ ត្រូវធ្វើកិច្ចការងារឲ្យបានត្រឹមត្រូវតាម មុខងារដែលរដ្ឋប្រគល់ឲ្យ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រទេសកម្ពុជាមានការចម្រើនលូត លាស់ បំបាត់អំពើហិង្សា បំបាត់ភាពក្រីក្រជាដើម ។ ប្រទេសកម្ពុជាបាន ខាតពេលវេលាសំណាងជាង៣០ឆ្នាំ ព្រោះមានវិបត្តិឈ្មោះបាយ ការទាស់ទែងខ្លាំង គំនិតគ្នា បានធ្វើឲ្យប្រទេសកម្ពុជាវិសាសអន្តរាយគ្រប់វិស័យ ទាំងទ្រព្យ សម្បត្តិជាតិ ទាំងផលធានមនុស្ស ។ តទៅមុខទៀត ជនជាតិកម្ពុជាគ្រប់ រូប ត្រូវទុកអតីតកាលជាមេរៀន កុំដើរតាមគន្លងចាស់នេះ ហើយធ្វើកិច្ច ការឲ្យបានល្អ ស្របតាមពុទ្ធភាសិតខាងដើមថា កុំឲ្យកាលវេលាកន្លងទៅ ដោយពុំបានបំពេញការងារជាប្រយោជន៍ខ្លួននិងប្រយោជន៍សង្គមរបស់ ខ្លួនឡើយ ។

